

[P. Munch.]

optoges. Jeg rettede til Ordførerne for det socialdemokratiske Parti her i Salen det Spørgsmaal, om de vilde stille sig afvisende overfor Tanken om en Nedgang i Lønnen paa Punkter, hvor det kunde antages at bringe de paagældende Fag forøget Arbejde, og de erklærede sig beredvillige til en saadan Forhandling, hvor der virkelig kunde skabes tilstrækkelig Sikkerhed for Grundlaget. Jeg tror, den høje Regering havde gjort klogt i at tage disse Bestræbelser op igen, og jeg vil ønske, at den vil gøre det i Fremtiden.

Jeg havde forleden Aften den Glæde at høre den højtærede Indenrigsminister tale om den Trang, der nu var til at samle Kræfterne. Han sagde i Dag til mig, at jeg bidrog ikke dertil i Øjeblikket udover det at samle om en enkelt bestemt Fane. Jeg vil dertil sige, at det er min Opfattelse, at skal man opnaa saa meget Samarbejde, som turde være en uafviselig Nødvendighed overfor adskillige af de nu foreliggende Opgaver, kan det ikke nytte at tro, at man kan samle noget af Betydning hverken om en enkelt Persons Fane eller om et enkelt Partis Fane, da maa alle Partier komme til at handle imødekommende overfor hinanden. Jeg tilføjer, at det Ændringsforslag, der her foreligger, er et Forslag, der ikke har taget noget enkelt Partis Udgangspunkt, men har søgt at danne et Forhandlingsgrundlag for alle. Desværre er det blevet afvist fra de to Partiers Side uden noget som helst Forsøg paa Forhandling.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvis Hukommelse er saa udmærket, vil sikkert erindre, at jeg ved Sagens 1ste Behandling rettede det Spørgsmaal til ham som Ordfører for de Konservative, om den afvisende Holdning, de konservative indtog til Lovforslaget, var Svaret fra den konservative Gruppe paa Henvendelse fra den konservative Borgerrepræsentationsgruppe i denne Sag. Da svarede det ærede Medlem med at knibe uden om ved en Henviisning til det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser som Ordfører, men disse Udtalelser viser intet som helst om Gruppens Stilling til det foreliggende Spørgsmaal. Den konservative Gruppe i Borgerrepræsentationen har ved sin Henvendelse vist, at den anser det Spørgsmaal, vi her drøfter, for at være et Statsanliggende, og den konservative Folketingsgruppe har ved sine Udtalelser i Betænkningen vist, at den ikke

betragter det som et Statsanliggende. Det er denne Modsætning, jeg har ondt ved at rime sammen.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen skal jeg blot bemærke, at jeg ikke har paastaaet, at man ved at stemme for disse Ændringsforslag vilde kunne opheve Uligheden i Kommunernes Fremgangsmaade paa dette Omraade, men jeg har hævdet, at man vilde bidrage til at dæmme op for det administrative Anarki, der er i Udvikling her. Ulighed behøver ikke at være Anarki, men Lovløshed er Anarki, og det er Lovløshed paa dette Omraade, som vi har alt for meget af i dette Øjeblik. Det er det, der i nogen Grad bødes paa ved det Ændringsforslag, der her er stillet.

Jønson: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg ikke deltage i denne Diskussion, men blot gøre en Bemærkning til det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem omtalte, at i England giver man en Understøttelse af 10 og 17 sh. pr. Uge. Jeg har sidste Sommer haft Lejlighed til i London at undersøge dette Forhold, og jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at de Beløb, det ærede Medlem her taler om, er de Bidrag, som den engelske Stat og de engelske Kommuner yder til Kasserne. Men det er saaledes, at til de 17 sh. yder Kasserne 18 og 19 sh. Det vil med andre Ord sige et helt andet Beløb end det, der betales her. Jeg synes ogsaa, det ærede Medlem maa kunne forstaa, at det vilde være komplet umuligt at eksistere for 10 sh. om Ugen i England.

J. P. Nielsen: De Konservative luller gerne deres Samvittighed i Søvn med, at vor Sociallovgivning er fuldt saa god som andre Landes. Det er jo blevet et Speciale for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, men netop paa den Maade, som min ærede Partifælle (Jønson) her skildrede. Baade i Tyskland og i England er der paa det heromhandlede Omraade en Statsforsikring, hvor Staten tilvejebringer de Midler, den her skal bruge, ved Paaligning af Skatter paa den almindelige Befolkning. Arbejderne stilles ganske frit med Hensyn til ved Siden af gennem Bidrag at kunne supplere Understøttelsen og gøre den længere. Naar man nu vil vurdere dette Spørgsmaal, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den Gang vi havde Krisehjælp herhjemme, fik en gift Mand højst 18 Kr. om